

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 16. De varijs Apparitionibus Christi, suis discipulis per quadraginta
dies factis, & de modo quo spiritualiter visitat animas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

S. Aug. in
Manu. c. 29
S. Bern. de
interio. do-
mo c. 9.

participem faciant huius gratiæ, manendi
mecum omni tempore, & omni loco, nec vel
ad momentum, se à me separandi, vsque ad fi-
nem vitæ; statuam verò nec recedere ab ipso,
nec eius obliuisci, quantum mihi possibile
fuerit, memor illius, quòd Sanctus Augu-
stinus dixit: *sicut nullum est momentum, quo homo
non fruatur, vel ut atur pietate Diuina, sic nul-
lum debet esse momentum, quo eum præsentem
non habeat in memoria.* Aequum est, Deus
meus, ut siquidem tu semper es mecum, ha-
besque me præsentem coram te; ego etiã
sum tecum, habeamque præsentem, & coram
me: sed quoniam hoc excedit meam imbecil-
litatem, concede mihi gratia tua quod deside-
ro, qua etiã facile mihi reddetur, quod sine
illa facere nequeo.

MEDITATIO XVI.

DE VARIIS APPARITIO-
nibus à Christo Domino suis dis-
cipulis intra quadraginta illos dies
ante Ascensionem factis, ac de mo-
do, & ratione, qua Spiritualiter
animas visitat, quæ ratio his
Apparitionibus desi-
gnatur.

a Actuum
1. 3.

PRÆTER APPARITIONES prædictas
certū est plures alias fuisse, vt colligitur ex
ijs, quæ Sanctus Lucas refert, cum dicit: quod suis
discipu-

discipulis præbuit se ipsum viuū, post passionē suam, in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei. In quibus verbis sunt aliqua notanda, quæ ad has apparitiones pertinent, & simul perpendendus Spiritus, qui in eis continetur, quatenus apparitiones ista referunt Spirituales visitationes, quibus Christus Dominus noster animas visitat inuisibiliter.

S. Thom. 3.
par. 9. q. 8. a.
5. 5. 6.

PUNCTVM I.

PRI MV M considerandum, quòd quamuis Christus Dominus noster, toto illo spatio quadraginta dierum, erat inuisibiliter continuè cum suis discipulis, vt prædictum est; interdum tamen ad eorum consolationem maiorem; præbebat se illis Spectabilem, resuscitatum, & glorificatum; varijs, & efficacibus rationibus, ac medijs, ostendens illis, se eundem ipsum esse, qui fuerat mortuus: nunc vulnera sua tangenda præbens, nunc cum eis manducans, nunc aliqua prodigia faciens, quale erat, clausis ianuis ad eos intrare, plurimos magnosque pisces ex tempore ad verbum ipsius, retibus capi, & alias deniq; adferens illis rationes, & testimonia Diuinarum scripturarum, quæ ea de re loquuntur; & hac ratione fouebat illos, & consolabatur, quoties se videndum præbebat.

Hoc ipsum facit Christus Dominus noster, erga animas suorum electorum, cum quibus modo prædicto, manet inuisibiliter toto tem-

pore

*Libro de cō-
sensu E-
uang. ca. 4.
S. Tho. 3. p.
q. 55. a. 3.*

pore vitæ illorum, quod (sancto Augustino teste) his quadraginta diebus designatur: Interdum tamen eisdem apparet, hoc est interne illas visitans, blandè consolatur, dans aliqua signa, & testimonia præsentia suæ, singularibus, & iucundioribus inspirationibus, & affectibus amoris, etiam cum sensibilis deuotionis suauitate, quæ refectio est spiritus: admirandis etiam mutationibus, quas efficit in ipso corde; illustratione, & intelligentia veritatum scripturæ sacrae, quas illis communicat: his argumentis præbens seipsum illis viuum, quæ tunc aduertunt, eum, quem intra se habent, verè esse DEVM viuum, & tanquam viuentem talia in ipsis operari. Quando etiam ad sacram communionem accedunt, eodem modo se illis præbet viuum, dans illis certa indicia, quod acceperint *panem viuum, qui de celo descendit.* communicat enim illis lumen aliquod, amorem, aut desideria, & proposita nouæ vitæ, dolorem de peccatis, inflammatos deuotionis affectus, quibus agnoscunt, id, quod acceperunt non esse panem solum, aut rem aliquam mortuam, sed viuentem.

O Deus inuisibilis, præsentissime, & absentissime, qui te interdum ita abscondis, vt remotissimus esse videaris, interdum verò ita te prodis, vt te proximum, & præsentissimum esse animaduertamus, Veni, Domine, ad animam meam, tuaq; dulci præsentia visita; ostende te mihi tanquam Deum

viuum

viuum, & verum, talia in me opera faciens; vt testimonium mihi fiat, quis tu sis. O Dilecte cordis mei; concede mihi ita sumere te in Sanctissimo Sacramento, vt mox aduertam, *a Psal. 41. 3.*
 me panem viuum, & panem vitæ accepisse, a *sitiuit anima mea ad te Deum fontem viuum, ne quæso esurientem & sitientem derelinquas, ne siccam, & aridam, atque si rem mortuam accepisset. Hinc aliqua Documenta accipiam.*

PRIMUM, quòd, quamuis Deus, vbique sit præsens, etiam in me ipso; culpâ tamen meâ fiat, vt non se mihi præbeat viuum, nec eius præsentia effectus sentiam, nec magis eius meminerim, quàm si verè à me abesset, aut res aliqua esset mortua: quare merito conabor, culpas, & importunas curas, quæ tantum bonum mihi impediunt, deponere.

SECUNDUM est, quòd sæpius communicans, non sentiam me Deum viuum accepisse; potius ita maneo, atque si rem mortuam accepissem, quia exigua mea dispositio ad tantum Dominum suscipiendum, indignum me reddit, quem ipse Christus vt viuus consoletur, & signa edat vitæ suæ præsentia.

TERTIUM documentum est, quòd argumenta & signa, quæ profert Deus, ad suam præsentiam ostendendam, sint verè argumenta Dei veri, & viui; vt discernantur ab alijs, quæ solet ementiri spiritus malus, transfigu-

rans

ransse in Angelum lucis, & larua quadam
 Dei viui seipsum velans; cum verè sit Deus
 falsus, & fictus. Supplex ergo Deum ipsum o-
 rabo, vt cum tantum beneficium in me con-
 ferre dignabitur, me visitadi; id faciat signis,
 & effectibus proprijs ipsius, liberans me a
 fraudibus Satanæ & ijs, quas errans, & insa-
 num proprium iudicium meum ordiri con-
 suevit.

PUNCTVM II.

DEI NUNC CONSIDERANDVM, Chri-
 stum Dominum nostrum, in hisce apparitio-
 nibus, locutũ fuisse cum suis discipulis de re-
 gno Dei; nunc reuocando illis in memoriam
 aliqua, quæ ante suã mortẽ dixerat; nunc noua
 mysteria & secreta aperiendo, ad Sacramenta
 & sacrificia, rationeq; Diuini cultus spectanda
 quorum sunt multa ijs quæ nunc per tradi-
 tionem in Ecclesia habentur; alias tanquam
 Magister, Diuinas illis scripturas declarabat
 lumẽ infundens, quo illas intelligerët. Denique
 nunquã de rebus vanis, curiosis, aut ad res
 non pertinentibus, loquebatur, sed tantum
 de ijs, quæ ad regnum Dei spectabant, quod
 est *iustitia, & pax, & gaudiũ in spiritu Sãcto,*
 bonum Ecclesiæ In his sermonibus, aliquan-
 do illos de incredulitate reprehendebat, al-
 quando cor eorum amore suo fouebat, con-
 fortabat, & inflammabat; semper tamen in
 pace, & consolatione post sermonem illos
 relinquebat; ita, vt nunquã defatigarentur il-
 lum audientes.

a Rom. 14:
 17.

Hoc

HOC IPSVM præstat Dominus noster, cum spiritualiter animas visitat; quibus, in his visitationibus, semper aliquid loquitur ad cor, iuxta illud Davidis, *b. audiam quid loquatur in me Dominus, quoniam loquetur pacem in plebem suam.* Et illud Osee; *c. duram illam in solitudinem, & loquar ad cor eius.* Ista colloquia sunt per inspirationes, & illustrationes occultas; in quibus, nulla vana, aut curiosa, aut quæ ad rem non faciunt, suggerit. sed solum, quæ ad regnum Dei, ad iustitiam, ad sanctitatem, ad virtutum exercitationem, ad pacem conscientiæ cum Deo, ad purum gaudium in spiritu Sancto pertinent; repellendo interim gaudium omne sensuum, & mundi huius. Interdum reuocat illis in memoriã, quæ aliquando legerunt, vel audiuerunt; dans illis viuum, & perspicuum eorum sensum; interdum nouas illis aperiens veritates, nouos infundit affectus, quos nunquam habuerant: interdum illos, de eorum defectibus, & torpore reprehendit: interdum verò exhortatur, & ad perfectionem excitat. Ex his porro sermonibus, etiam deprehenditur, Christum esse, qui loquatur; nam colloquia spiritû. Dæmonis, mundi, & carnis, valde his aduersantur: O amantissime Saluator, veni ad animam seruitui; eamque visitans, loquere ad eius cor pro more, de regno Dei, vt nouam quotidie æstimationem, & amorem huius regni concipiat, nec ab eo procurando desistat, donec in hac vita, cum perfectione, quæ hic esse potest,

b. Psal 84.9

c. Osee.2.14

L illud

illud obtineat; & in futura clarè videat, ac fruatur.

PVNCTVM III.

CONSIDERANDAE tertiò sunt aliquæ harum Christi Domini visitationum proprietates, quæ in his, ad suos Apostolos apparitionibus, resplendent.

I.

PRIMA proprietates est, quod hæ apparitiones, non essent continuatæ, sed interruptæ & interdum: quamvis aliquibus essent frequentiores, ob illorum maiorem dispositionem, quàm alijs, qui non ita benè se disponebant; aut propter vehementiora illorum desideria, Christum videndi. Est verò fas credere eum, Beatissimæ virgini Matri suæ quotidie apparuisse, aut certe frequentissimè; Sancto etiam Petro frequentius, quàm alijs, ob maiorem ipsius feruorem, & amorem. Ita ergo visitationes, quas facit Christus spiritaliter pijs animabus, interruptæ sunt, & plerumque minus frequentes, pro libitu ipsius visitantis, ac, pro dignitate, & feruore animæ visitandæ. Quare mearum partium est, habere semper, sicut Apostoli, desiderium ardens videndi Christum, eiusque præsentiam & interna visitatione fruendi, non ob meam consolationem; sed quòd præ amore eius cupiam semper cum illo esse, ob ingentia beneficia, quæ ex eo mihi proueniunt: possumque sicut sponsa, Angelis, & Beatorum animabus

dicer

dicere, *a* adiuro vos Filia Ierusalem si inuen- *a Cant. 5.8.*
eritis dilectum meum, ut nuncietis ei, quia amore
languo, desiderans dulcem ipsius præsentiam
qua meam debilitatem confortem.

SECUNDA proprietates est, quod hæc visi- *II.*
tationes, fiebant ex tempore, & cum ipsi Apo-
stoli minimè cogitarent, durabant etiam bre-
ui tempore; & interdum etiam ex tempore
ab eis euanescebat. sicut contigit duobus il-
lis discipulis in Emmaus, quos, vix degusta-
to (ut dicitur) melle, reliquit. Ita quoque in-
ternæ visitationes ex tempore solent euenire,
& cum nos de eis minimè cogitamus; solent-
que breui tempore perdurare, & ex tempore
etiam euanescere; vult enim Christus Domi-
nus noster, nos esse in continua huiusmodi
mutatione, & ab eius misericordia depende- *b Ioan. 16.*
re: & ut ipse dixit, *b modicum ipsum videamus,*
& iterum modicum, & non videamus; modi- *17.*
cum læti simus eius præsentia; & iterum mo-
dicum tristes ex eius absentia, reditus eius cu-
pidi. Et ita ait Sanctus Bernardus: In hac vita
aliquod posse esse gaudium, ex sponsi præseu-
tia; sed non tamen saturitas. nam etsi eius visi-
tatio nos exhilarat; grauis tamen nobis est i-
psa mutatio: est enim *c rara hora,* cum ve-
nit, *& breuis eius mora.* Hoc enim d *silentium* *d Apoc. 3. 1.*
quod fit in celo animæ iustæ, vix durat, quasi *S: Greg. l. 30*
media hora; in quo tamen decet, nos Diuinæ *Moral. c. 12.*
voluntati conformare, certoque credere,
quidquid ipse faciat, ad nostrum maius com-
modum dirigi.

III.

TERTIA proprietas est, quod sicut illæ apparitiones, non semper fuerunt eodem tempore, aut loco, aut eadem discipulorum occupatione, sed omnino diuersis: nam Magdalene apparuit in horto iuxta sepulchrum; duobus discipulis, euntibus in Emmaus, apparuit in via; undecim Apostolis in cœnaculo; septem Apostolis ad litus maris, & pluribus alijs in monte Galileæ: sic inquam, visitationes Spirituales, nec tēpus certū habent, nec locum, aut occupationem: nam interdū fiunt in ipsa oratione, in spirituali lectione, tempore refectōnis, aut in boni alicuius operis exercitatione: interdum in aliqua animi recollectione, & die festo; interdum in campis, & in die profesto. Vult enim ipse Dominus, vt in omni tempore, & loco, & occupatione, ita parati simus, vt visitationi eius & consolationi obicem non ponamus, sed ab eius Diuina prouidētia, semper dependentes simus: nam, vt ipse dixit, *spiritus ubi vult spirat*, visitans nos suis inspirationibus, vbi, & quando videtur illi magis opportunum.

e. Ioan: 3. 8.

IV.

QUARTA proprietas est, quod illas apparitiones præcedebant, interdum visitationes Angelorum, interdum verò Christus ipse in aliena figura apparebat, & se ipsum sensim manifestabat; aliàs verò ex tempore se totum ostendebat; iam ingenti splendore, sicuti Virgini Sanctissimæ; iam minori, iuxta illorum dispositionem, quibus se ostendebat. Similiter autem ratione, in spiritualibus visitationibus

anima

animarum, communicat Christus Dominus
 noster lumen, & notitiam Diuinæ suæ præsen-
 tiæ, cæterosque internos fauores, varijs mo-
 dis, iuxta æternæ suæ sapientiæ præscriptum,
 & animarū dispositionem, quas visitat. Quod
 autem ex parte nostra procurare debemus, est
 animus quidam generosus, & confidentiæ
 plenus, quo & desideremus, & speremus ab
 ipso Christo Dño nostro, non aliquid minus,
 quàm ipsummet, petentes semper, quod me-
 lius est, quodque magis illi placet; hæc enim
 granditas fiduciæ, cordisque ingenuitas, teste *Serm: 32. in*
 Sancto Bernardo, grandia quoque à Deo ob- *Canti.*
 tinet. ad imitationem magni illius Moyfis, qui
 Deo dixit: *f ostende te mihi ipsum; & audiuit* *f. Exodi. 33.*
 Dei responsum: *ego ostendam tibi omne bonum* *18.*
 & sicut David, qui dicebat Deo: *g Tibi dixit* *g. Psa. 26. 8*
cor meum, exquisiuit te facies mea, faciem tu-
am Domine requiram. Qua animi resolutio-
 ne, ad illud perfectionis culmen peruénit, vt
 diceret, *h quid mihi est in celo, & à te quid vo-* *h. Psa. 87*
lui super terram! *25*

Hos, & similes affectus, excitare me decet
 in corde meo, ac dicere Christo Domino,
 nunc cum sancto Philippo, *i Domine ostende* *i. Ioan. 4. 8.*
nobis Patrem, & sufficit nobis: Nunc cum spon-
 sa: *k indica mihi, quem diligit anima mea, vbi* *k. Cant. 7*
pascas, vbi cubes in meridie; indica mihi cele-
 sti tuo lumine locum; quo in meridie, feruen-
 ti scilicet amore, somnum mortis dormiuiſti;
 & vbi clara luce, instar meridiei, beatis ma-
 nifestas tuam supremam gloriam: indica eti-

1 Prover. 4.
18.

am mihi vias ipsius feruoris, l vt procedam &
crescam in tuo seruitio, sine vlla mora, donec
perueniam ad lucem perfecta diei. Amen.

MEDITATIO XVII.

DE APPARITIONE CHRIS-
ti suis Apostolis facta in
die Ascensionis.

PUNCTVM I.

VM adesset dies, quo statuerat
Christus Dominus ad coelos
ascendere, cum dilexisset suos,
qui erant in mundo, maiora in
fine dedit eis amoris indicia
ideoque apparuit illis in canaculo recum-
bentibus; & humanissime conuescens, signi-
ficauit, se illa die ad Patrem ascensurum. est que-
fas credere, illum, ad eos consolandos, ob-
conceptam de hac ipsius absentia tristitiam, re-
petiuisse rationes aliquas ex ijs, quas attule-
rat in sermone post coenam:

I.
a Ioan. 14
2.

AC PRIMVM illud fortè dixerit, a vado pa-
rare vobis locum, & iterum veniam, & accipiam
vos ad me ipsum; vt vbi sum ego, & vos sitis: At
que si illis dixisset; ego ascendo in caelum, &
vostrius portas reserem, Iustis que pro eorum me-
ritis aditum praebeam, vt fruantur mansio-
nibus, ipsis in domo Patris mei destinatis
gaude